

ԱՌԱԿ

Ս Ա Դ Ե Ր .

Ձեռքը երկայն ձող մը առած գեղացին ,
 Մէկ խումբ մը սագ առջին ձրգած կը քըշէր .
 Խեղճ սագերուն վայ կը բերէր վերանին ,
 Խելքը միտքը վաճառին շուտ հասնիլ էր :
 Երբոր բանի մը մէջ շահ ու վաստակ կայ ,
 Սոսկ սագը չէ , մարդս ալ ինչէր կը քաշէ .
 Ուստի գեղջկին մեղադրելու տեղ չըկայ .
 Բայց մեր սագուց միտքն ու բերանն ուրիշ է :
 Ճամբորդին մէկն ելաւ սոցա դիմացը ,
 Լքսելու էր իրենց գանդատն ու լացը .
 « Աման աղա , ինչ է այս մեր քաշածը ,
 « Դիմացուելու բան չէ սորա ըրածը :
 « Մեզի հետ անպէս կիւարուի կոշտաբար
 « Որ իբր թէ հասարակ սագ լինէինք .
 « Ո՛րքան տրգէտ է որ յիշել չըկրնար
 « Թէ պարտական է տալ մեղ հարկ ու հարկինք ,
 « Եւ թէ մեք այն քաջ սագերուն եմք ցեղէն
 « Որ Հռոմ քաղաքն ազատեցին փորձանքէ .
 « Այն պատմութիւնն ամէն գիտունք կը պատմեն ,
 « Հոն մեղ համար տօներ անգամ գըրուած է : »

— Ուրեմն դուք ատո՞ր համար
 Պատիւ կուզէք ու մեծարանք »
 Հարցուց ճամբորդը հեղաբար :

« Հապա մեր այն քաջ նախնիքը . . . » — Հասկըցանք .
 Ես ալ գիտեմ , կարգացեր եմ պատմութիւն .
 Դուք այն ըսէք ինծի տեսնեմ , ո՞վ սագեր ,
 Թէ դուք ըրած ունիք երբէք քաջութիւն : —
 « Հապա նախնիքըն մեր Հռոմն են ազատեր : »

— Շատ լաւ , բայց դուք ինչ էք ըրեր , այն ըսէք :
 « Մենք , մենք ոչինչ : » — Ուրեմն ինչո՞ւ պարծենար .
 Ձեր նախնիքը հանգիստ թողէք ,
 Նոքա իրենց գործոյն առին մըրցանակ .
 Դուք , բարեկամք՝ գիտէք ինչ բանի կուգաք .
 Շամփուրը զարկած
 Ազէկ խորոված : »

Այս առակը պէտք էր մեկնել պարզօրէն ,
 Բայց կը վախճամք մեր սագերը գըրգռելէն :

ԳՌԻԼՈՎ :

